

Predmet C-881/19**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

4. prosinca 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Krajský soud v Brně (Republika Češka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

25. listopada 2019.

Tužitelj:

Tesco Stores ČR a.s.

Tuženik:

Ministerstvo zemědělství

Predmet glavnog postupka

Predmet je glavnog postupka spor u kojem tužitelj osporava tuženikovu odluku da je korištenjem izraza „čokoládový prášek“ (čokoladni prah) umjesto izraza „čokoláda v prášku“ (čokolada u prahu) navedenog u direktivi 2000/36/EZ¹ tužitelj stavio na tržište prehrambeni proizvod neadekvatno ili nepravilno označen etiketama i na taj način prekršio mjerodavne odredbe nacionalnog prava.

Prethodno pitanje

Treba li načela koja proizlaze iz Priloga VII. dijela E točke 2. podtočke (a) Uredbi 1169/2011 tumačiti tako da se, kada je riječ o prehrambenom proizvodu namijenjenom krajnjem korisniku u Češkoj Republici, u sastavu proizvoda može navesti složeni sastojak naveden u Prilogu I. dijelu A točki 2. podtočki (c) Direktivi [2000/36/EZ] bez opisivanja njegova sastava samo ako je naziv tog složenog sastojka naveden točno u skladu s češkom jezičnom verzijom Priloga I. Direktivi 2000/36/EZ?

Pravo Unije na koje se poziva

Članak 9. stavak 1. točka (b), članak 18. stavci 1. i 4., Prilog VII. dio E točka 2. podtočka (a) Uredbi 1169/2011²

Članak 3. stavak 1. i Prilog I. dio A točka 2. podtočka (c) Direktivi 2000/36/EZ

Mjerodavne odredbe nacionalnog prava

U skladu s člankom 11. stavkom 2. slovom a) točkom 3. Zakona br. 110/1997³ subjekt koji posluje s hranom treba odmah povući iz prodaje prehrambene proizvode koji su neadekvatno ili nepravilno označeni etiketama.

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 1 Státní zemědělská a potravinářská inspekce (Državna inspekcija za poljoprivredne i prehrambene proizvode, Republika Češka) [inspektorát v Brně (inspektorat u Brnu)], (i.) naložila je 27. svibnja 2016. povlačenje tužiteljevih proizvoda⁴ s tržišta jer je u opisu njihova sastava korišten izraz „čokoládový prášek” (čokoladni prah) bez navođenja sastava tog složenog sastojka, kao što se to zahtijeva u članku 9. stavku 1. točki (b) u svezi s člankom 18. stavcima 1. i 4. Uredbe 1169/2011, i(ii.) zabranila daljnje stavljanje tih proizvoda na tržište.
- 2 Tužitelj je 1. lipnja 2016. podnio žalbu na gore navedene mjere koju je Státní zemědělská a potravinářská inspekce (državna inspekcija za poljoprivredne i prehrambene proizvode) prvotno razmatrala 6. lipnja 2016. i ukinula te mjere. Zatim je ipak ústřední inspektorát (glavni inspektorat) Státní zemědělská a potravinářská inspekce (Državne inspekcije za poljoprivredne i prehrambene proizvode) rješenjem od 2. veljače 2017. promijenio navedeno rješenje od 6. lipnja 2016. tako što je odbio žalbu tužitelja i potvrdio mjere od 27. svibnja 2016. Tužiteljeva žalba na rješenje od 2. veljače 2017. odbijena je tuženikovim rješenjem od 21. travnja 2017.
- 3 Na tuženikovo rješenje od 21. travnja 2017. tužitelj je podnio žalbu Krajskom sudu v Brně (Okružni sud u Brnu, Republika Češka), koja je odbijena presudom od 26. veljače 2019. Nakon tužiteljeve žalbe u kasacijskom postupku, Nejvyšší správní soud (Visoki upravni sud, Republika Češka) presudom od 11. srpnja 2019. ukinuo je presudu Krajskog suda v Brně (Okružnog suda u Brnu) od 26. veljače 2019. i vratio je predmet tom sudu na ponovno suđenje.
- 4 Upravo u toj fazi postupka Krajský soud v Brně (Okružni sud u Brnu) upućuje Sudu Europske unije gore navedeno prethodno pitanje. Iako je sud vezan pravnim mišljenjem Nejvyššeg správnog suda (Visoki upravni sud), smatra [oslanjajući se, na primjer, na presudu Suda Europske unije od 5. listopada 2010. u predmetu Elchinov, C-173/09, ECLI:EU:C:2010:581, i odluku proširenog sastava vijeća Nejvyššeg správnog suda (Visoki upravni sud) od 8. srpnja 2008., objavljenu pod

brojem 1723/2008 u Sbirka rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (Zbirka presuda Visokog upravnog suda)], da ta okolnost ne sprečava ostvarivanje prava koje proizlazi iz članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Glavni argumenti stranaka u glavnom postupku

- 5 Tuženik smatra, s obzirom na to da je u Prilogu I dijelu A točki 2. slovu c) Direktive 2000/36/EZ naveden isključivo pojam „čokoláda v prášku” (čokolada u prahu), a ne „čokoládový prášek” (čokoladni prah), da je u slučaju korištenja potonjeg pojma potrebno opisati koje sastojke sadržava.
- 6 Tužitelj, međutim, smatra da se iznimka utvrđena u Prilogu VII. dijelu E točki 2. podtočki (a) Uredbi 1169/2011 može primijeniti i na naziv „čokoládový prášek” (čokoladni prah), jer taj izraz ima isto značenje kao i „čokoláda v prášku” (čokolada u prahu), a istoznačni pojmovi moraju se uvijek isto tumačiti da bi se izbjegla pravna nesigurnost. Osim toga, sve jezične verzije Direktive 2000/36/EZ imaju istu obvezujuću snagu.

Pravno mišljenje Nejvyšší správní soud (Visokog upravnog suda)

- 7 Nejvyšší správní soud (Visoki upravni sud) slaže se s tužiteljem da se umjesto naziva „čokoláda v prášku” (čokolada u prahu) mogao koristiti i naziv „čokoládový prášek” (čokoladni prah). U skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda Europske unije sve jezične verzije pravnih akata Unije imaju istu obvezujuću snagu (vidjeti točku 18. presude Suda Europske unije od 6. listopada 1982. u predmetu CILFIT/Ministero della Sanità, C-283/81, ECLI:EU:C:1982:335, točku 13. presude Suda Europske unije od 19. travnja 2007. u predmetu Profisa, C-63/06, ECLI:EU:C:2007:233, i točku 24. nedavne presude Suda Europske unije od 13. rujna 2008. u predmetu Česká pojišťovna, C-287/17, ECLI:EU:C:2018:707). Stoga se mora izričito odbaciti mišljenje da označivanje čokoladnih proizvoda na državnom području Češke Republike uređuje isključivo češka jezična verzija Direktive 2000/36/EZ, a u drugim državama članicama uvijek verzija na njihovu nacionalnom jeziku.
- 8 Takvo je mišljenje u suprotnosti s gore navedenom sudskom praksom, a naročito s načelom slobodnog kretanja robe i samim smislom usklađivanja trgovačkih naziva prehrambenih proizvoda kao instrumenta unutarnjeg tržišta. Upravo na tim propisima temelji se Direktiva 2000/36/EZ (vidjeti uvodnu izjavu 8.). U Europskoj uniji trgovački su nazivi čokoladnih proizvoda već u potpunosti usklađeni (vidjeti točke 29. i 45. presude Suda Europske unije od 25. studenoga 2010. u predmetu Komisija/Italija, C-47/09, ECLI:EU:C:2010:714), a smisao je tog usklađivanja omogućiti proizvođačima ili dobavljačima čokoladnih proizvoda da prilikom uvoza iz jedne države članice u drugu mogu koristiti informacije stavljene na njihov proizvod u skladu s Direktivom 2000/36/EZ i te informacije samo prevesti na jezik ili jezike razumljive potrošačima u državama članicama u kojima će se ti proizvodi prodavati.

- 9 Tužitelj je proizvode kupio od dobavljača ili proizvođača koji su ih proizveli u Njemačkoj, u kojoj njemačka verzija Direktive koristi naziv *Schokoladenpulver*, ili u Poljskoj, u kojoj poljska verzija direktive naizmjenice koristi nazive *proszek czekoladowy (čokoladni prah)* i *czekolada w proszku (čokolada u prahu)*. Tužitelj je doslovno preveo na češki jezik njemački ili poljski termin kao „čokoládový prášek” i koristio ga na svojim proizvodima. Smisao je usklađivanja trgovačkih naziva čokoladnih proizvoda da se može postupiti upravo tako.
- 10 U suprotnosti je s tim načelima tumačenje u skladu s kojim bi dobavljač ili proizvođač, prije nego u Češkoj Republici počne prodavati čokoladne proizvode proizvedene u drugoj državi članici, morao najprije prilagoditi nazive sastojaka proizvoda češkoj jezičnoj verziji Direktive 2000/36/EZ. Takvo tumačenje dovodi do zaključka da na državnom području Češke Republike Direktiva obvezuje samo na češkom jeziku, dakle, da tu obvezuje nekakva „češka Direktiva 2000/36/EZ”, što je u očitoj suprotnosti sa smislom usklađivanja trgovačkih naziva i jednakovrijednosti jezičnih verzija Direktive i ponovno bi dovelo do stanja koje je postojalo prije uspostave zajedničkog tržišta.
- 11 Zbog toga je jednostavno nemoguće složiti se s mišljenjem da pojedine jezične verzije Priloga Direktivi 2000/36/EZ mijenjaju nazive prehrambenih proizvoda koji su obvezujući u pojedinim državama članicama. O takvim obvezujućim jezičnim verzijama ne govori ni Uredba 1169/2011, koja u članku 15. stavku 1. zahtijeva samo da se obavezne informacije o hrani navedu „na jeziku koji je lako razumljiv potrošačima iz država članica u kojima se određeni prehrambeni proizvod stavlja na tržište”. Upravo to tužitelju daje mogućnost korištenja njemačkog ili poljskog naziva sastojka uvezenog proizvoda, u skladu s pravom Unije, prevedenog na češki jezik.
- 12 Istina je da se u nekim državama članicama ustalilo korištenje nekih naziva prehrambenih proizvoda i da bi prevođenje s drugih jezika potrošače moglo dovesti u zabludu. No u takvoj situaciji konkretni slučaj mora biti izričito naveden u svim jezičnim verzijama. U Uredbi 1169/2011 predviđena je takva mogućnost u članku 17. stavcima 2. i 3. Direktiva 2000/36/EZ koristi tu mogućnost za specifične nazive nekih proizvoda na engleskom jeziku, navodeći u Prilogu I. dijelu A točki 4. podtočki (d) nacionalnu definiciju pojma „milk chocolate”. To posebno nacionalno uređenje ipak je obuhvaćeno Direktivom u svim njezinim jezičnim verzijama, a ne samo na engleskom jeziku. Ako se na državnom području Češke Republike mora koristiti samo naziv „čokoláda v prášku” (čokolada u prahu), npr. zato što bi naziv „čokoládový prášek” (čokoladni prah) iz nekog razloga mogao dovesti u zabludu češkog potrošača, onda bi to trebalo biti uređeno na sličan način.
- 13 Gore navedena presuda Suda Europske unije od 14. lipnja 2017. u predmetu C-422/16 samo potvrđuje taj stav. U Uredbi 1308/2013⁵, na koju se odnosio taj predmet, zakonodavac Unije usvojio je, međutim, različitu metodu uređenja nego u Direktivi 2000/36/EZ, jer je u prilogu toj uredbi jasno za pojedine proizvode naveo trgovačke nazive koji se moraju koristiti u pojedinim državama prilikom

stavljanja proizvoda na tržište. Krajský soud (Okružni sud) naveo je točku 36. te presude u svezi s provedbenom odlukom Komisije 2010/791 kojom je utvrđen popis proizvoda navedenih u točki III stavku 1. odlomku drugom Priloga XII Uredbi 1234/2007⁶. Doduše, i odluka Komisije sadržava popis proizvoda na kojem su uz to navedeni i različiti nacionalni nazivi različitih mliječnih proizvoda. O tom je popisu Sud Europske unije u navedenoj točki presude istaknuo da su na njemu proizvodi koji su u državama članicama prepoznati kao oni koji zadovoljavaju teritorijalne kriterije predviđene Uredbom br. 1308/2013, i da se nazivi tih proizvoda upotrebljavaju u skladu s njihovom tradicionalnom upotrebom na različitim jezicima Unije. Time je sud Europske unije samo potvrdio da je dopušteno na različitim jezicima koristiti različite tradicionalne nazive mliječnih proizvoda koji nisu uvijek jezično ekvivalenti⁷.

- 14 U spomenutoj presudi Suda Europske unije navodi se i da, kada se pri uporabi usklađenih naziva u nacionalnim jezicima moraju uzeti u obzir specifičnost jezika i različiti lokalni, tradicionalni nazivi koji se koriste u nekoj državi članici, to ne proizlazi samo iz određene jezične verzije pravnog uređenja na jeziku neke države članice, već iz višejezične tablice ili popisa koji će biti sastavni dio svake jezične verzije tog uređenja. Ako francuski izvoznik želi izvoziti u Ujedinjenu Kraljevinu proizvod za koji francuski dio tablice koristi oznaku *crème de riz*”, onda se taj naziv ne može jednostavno prevesti na engleski jezik kao „*rice cream*” ili „*rice spray cream*”, jer u engleskom dijelu tablice s obvezujućim nazivima ne postoje takvi termini.
- 15 Tužitelj stoga nije bio dužan utvrditi koji se nazivi koriste u češkoj verziji Direktive i uskladiti naziv sastojaka prilikom stavljanja proizvoda na tržište u Češkoj Republici. Dovoljno je bilo prevesti naziv na češki jezik. Izraz koji je izabrao „čokoládový prášek” (čokoladni prah) doslovni je ekvivalent njemačkog i poljskog naziva korištenog u Direktivi i ne može se tvrditi da je nerazumljiv, višeznačan ili da dovodi češkog potrošača u zabludu (vidjeti zahtjeve u svezi s pružanjem pouzdanih informacija određene u članku 7. stavcima 1. i 2. Uredbe 1169/2011). Drukčiji pristup značio bi čisti formalizam koji ni na koji način ne služi zaštititi potrošača, narušio bi postignutu razinu usklađenosti trgovačkih naziva čokoladnih proizvoda na unutarnjem tržištu Unije, ugrozio bi nesmetano funkcioniranje unutarnjeg tržišta na području čokoladnih proizvoda (vidjeti članak 1. stavak 1. Uredbe 1169/2011) i bio bi u suprotnosti s više puta navedenim načelom jednakovrijednosti jezičnih verzija uređenja prava Unije.
- 16 Dakle, riječ je o slučaju *acte éclairé* i stoga nije potrebno Sudu Europske unije uputiti prethodno pitanje.

Pravno mišljenje Krajskog suda v Brně (Okružni sud u Brnu)

- 17 Prije svega, u odnosu na pitanje koje se ovdje analizira ne može se primijeniti ustaljena sudska praksa Suda Europske unije o rješavanju proturječja između različitih jezičnih verzija odredbi prava Unije. Između jezičnih verzija Direktive 2000/36/EZ nema nikakvih proturječja⁸, te su verzije u funkciji popisa

obvezujućih naziva prehrambenih proizvoda na službenim jezicima. Takav zaključak proizlazi iz (i.) usporedbe različitih jezičnih verzija Direktive 2000/36/EZ, (ii.) načela koje proizlazi iz članka 3. stavka 1. Direktive 2000/36/EZ da su nazivi prehrambenih proizvoda navedeni u Prilogu I. obvezujući, i (iii.) zahtjeva za informiranje o sastavu proizvoda na jeziku koji je lako razumljiv potrošačima iz države članice u kojoj je određen prehrambeni proizvod stavljen na tržište (vidjeti npr. članak 15. stavak 1. Uredbe 1169/2011).

- 18 Iz usporedbe jezičnih verzija vidljivo je da predmetni prilog nedvojbeno sadržava nazive karakteristične za tržište određene države članice koji se često ne mogu vjerno prevesti (npr. engleski naziv „family milk chocolate” ili dodatak „vermicelli” korišten u nizu različitih jezičnih verzija). Što se tiče „čokoláda v prášku”, (čokolada u prahu), to je naročito vidljivo u slučaju nizozemskog „gesuikerde cacao”, koji bi iz perspektive potrošača iz drugih država članica nakon prevođenja, naravno, više odgovarao proizvodu navedenom u Prilogu I. dijelu A točki 2. podtočki (d). Međutim, u usporedbi jezičnih verzija presudno je to što različite verzije sadržavaju različiti broj ekvivalentnih naziva proizvoda o kojem se govori u Prilogu I. dijelu A točki 2. podtočki (c). U nekim je jezičnim verzijama to jedan naziv, u nekima dva, a u nizozemskoj verziji tri. Jasno je, dakle, da se tu nije riječ o jednostavnom prijevodu – varijanti na nekom jeziku, već o nezavisnim popisima obvezujućih naziva na pojedinim službenim jezicima, tj. o propisanim nazivima proizvoda namijenjenih za potrošače države članice u kojoj se koristi neki službeni jezik.
- 19 Općenito definiranje obvezujućih naziva prehrambenih proizvoda (isto kao i konkretno u čl. 3. st. 1. Direktive 2000/36/EZ) temelji se na dvama pravilima. Prvo je obaveza korištenja propisanog naziva isključivo za prehrambene proizvode koji zadovoljavaju definiciju navedenu u određenoj zakonskoj odredbi. Drugo je pravilo da se za prehrambene proizvode koji zadovoljavaju definiciju navedenu u određenoj zakonskoj odredbi koristi samo i isključivo onaj naziv kojim je neki prehrambeni proizvod definiran u toj zakonskoj odredbi. Upravo je s tim drugim načelom u proturječju pravno mišljenje koje je iznio Nejvyšší správní soud (Visoki upravni sud) jer omogućuje upotrebu neodređenog kataloga mogućih naziva definiranog prehrambenog proizvoda ovisno o tome koju jezičnu verziju i koji od mogućih prijevoda proizvođač izabere za označavanje nekog prehrambenog proizvoda.
- 20 Predstavljeno tumačenje u konačnici dovodi do apsurdnih zaključaka jer je u tom slučaju jako teško odrediti kako glase obvezujući nazivi. Proizvođači i prodavači nemaju ih pravo koristiti za druge proizvode, iako uopće ne moraju znati da ti nazivi imaju obvezujući karakter. Istovremeno ih mogu, ako su toga svjesni, koristiti kao nazive složenih sastojaka bez navođenja njihova sastava. A potrošači u tom slučaju ne moraju znati da je riječ o složenom sastojku i o kojem konkretno, jer nigdje neće pronaći njegovu definiciju, osim ako bi korištenjem drugih vjernijih ili slobodnijih prijevoda na pojedine službene jezike Unije uspjeli pronaći jezičnu verziju Direktive 2000/36/EZ koja na nekom jeziku definira taj

prehrambeni proizvod. Tako je i u slučaju pojma „čokoládový prášek” (čokoladni prah) čija definicija ne postoji u češkoj jezičnoj verziji direktive.

- 21 I u slučaju da proizvođač može koristiti samo prijevode s onih jezika koji su konkretno povezani s određenim prehrambenim proizvodom (npr. taj je proizvod proizveden u nekoj državi članici i prijevod korištenog složenog sastojka odgovara jezičnoj verziji te države), takva bi mogućnost bila u suprotnosti sa zahtjevom da se korisniku pruže jasne informacije o sastavu proizvoda. Potrošači bi morali najprije utvrditi mjesto proizvodnje, pročitati odgovarajuću jezičnu verziju Direktive 2000/36/EZ i potražiti njezin prijevod (eventualno sve moguće prijevode). Iako su svi proizvodi definirani u točki 2. Priloga I. dijela A uglavnom slični (u osnovi je riječ o proizvodima koji spadaju u jednu kategoriju), nije sasvim sigurno da bi češki potrošač čak i nakon temeljitog proučavanja Direktive 2000/36/EZ povezoao pojam „čokoládový prášek” (čokoladni prah) upravo s proizvodom definiranim kao „čokoláda v prášku” (čokolada u prahu) [(a ne na primjer s pojmom „kakaový prášek” (kakaov prah) ili „slazený kakaový prášek” (zaslađeni kakaov prah)]. Potrošač bi tek nakon dugog razmišljanja u nekoliko faza mogao doći do zaključka da je najvjerojatnije riječ o prijevodu pojma definiranog u jezičnoj verziji Direktive 2000/36/EZ koja nije češka i dobiti nekakvu potvrdu da je tomu stvarno tako. Ni proizvođači ni prodavači vjerojatno nisu bili sigurni koje od mogućih naziva nedefiniranih u Direktivi trebaju izbjeći u označivanju proizvoda.
- 22 Osim toga, korištenjem naziva koji nisu obvezujući ne dovodi se u zabludu samo potencijalni informirani potrošač, već i potrošači koji se iz nekog razloga ne žele bolje upoznati s pravnim uređenjem Unije. Čak i oni koji ne znaju definicije utvrđene Direktivom 2000/36/EZ, mogu barem pretpostaviti da nenavođenje sastava složenog sastojka u slučaju konkretnog proizvoda može imati konkretno pravno opravdanje, a pritom mogu i pretpostaviti da se to opravdanje temelji upravo na obvezujućoj zakonskoj definiciji tog složenog sastojka [tako piše u Prilogu VII. dijelu E točki 2. podtočki (a) Uredbi 1169/2011]. Ako ipak taj složeni sastojak nije definiran [kao što je u slučaju pojma „čokoládový prášek” (čokoladni prah)], njegov sastav ne mora ispunjavati zahtjeve koji proizlaze iz Priloga I. dijela A točke 2. podtočke (c) Direktivi 2000/36/EZ. Potrošač koji pretpostavlja da konzumira prehrambeni proizvod poznatog sastava (tj. onaj koji ispunjava određene kriterije), može zapravo konzumirati potpuno drugi prehrambeni proizvod (za koji pravo ne uređuje nikakve kriterije). Pridržavanje obvezujućih naziva može se, naravno, smatrati formalizmom, ali taj formalizam ni u kojem slučaju nije sam sebi svrha.
- 23 Olakšavanje slobodnog kretanja proizvoda od kaka a i čokolade ne može se razmatrati isključivo iz perspektive proizvođača ili prodavača i praktički ograničiti zaštitu potrošača na *ad hoc* procjenu može li se naziv nekog proizvoda koristiti paralelno s drugim nazivom. Kad bi to bilo dovoljno, načelo koje proizlazi iz članka 3. stavka 1. Direktive 2000/36/EZ bilo bi potpuno suvišno.

- 24 Krajský soud (Okružni sud) zadržava svoj stav da se kod označivanja prehrambenog proizvoda (ili njegova sastojka) namijenjenog za potrošača konkretne države članice moraju uzeti u obzir obvezujući nazivi proizvoda od čokolade i kakaa navedeni u jezičnoj verziji Priloga I Direktivi 2000/36/EZ napisanoj na jeziku lako razumljivom potrošačima određene države članice. Stoga se u slučaju prehrambenih proizvoda namijenjenih za potrošače na državnom području Češke Republike moraju koristiti obvezujući nazivi navedeni u češkoj verziji Priloga I Direktivi 2000/36/EZ. Isključivo u slučaju korištenja takvih naziva složenih sastojaka može se primijeniti načelo o kojem se govori u Prilogu VII. dijelu E točki 2. podtočki (a) Uredbi 1169/2011 (tj. da se ne mora opisivati sastav složenog sastojka).
- 25 Prema mišljenju suda načela definirana u članku 17. stavku 2. i 3. Uredbe 1169/2011 mogu se primijeniti isključivo onda kada sastav prehrambenih proizvoda nije u potpunosti usklađen i kad na razini Unije nisu za te proizvode usvojeni obvezujući nazivi. No to nije slučaj kod proizvoda definiranih u Direktivi 2000/36/EZ, što dokazuje članak 3. stavak 1. te direktive. Izuzetak određen u Prilogu I. dijelu A točki 4. podtočki (d) te direktive nije stoga primjer primjene navedenih odredbi Uredbe 1169/2011, već posebni izuzetak od načela koje proizlazi iz članka 3. stavka 1. Direktive predviđen u odredbama za Ujedinjenu Kraljevinu i Irsku za proizvode navedene u Prilogu I. dijelu A točki 4. podtočki (d) i točki 5.
- 26 To što ne postoji popis svih naziva koji bi bio isti u svim jezičnim verzijama (u situaciji kad funkciju popisa obvezujućih naziva na pojedinim službenim jezicima korištenim u pojedinim državama članicama ima konkretna jezična verzija Direktive), nije najbolje zakonodavno rješenje, ali ne može biti razlog za napuštanje načela iz članka 3. stavka 1. Direktive 2000/36/EZ i snižavanje standarda zaštite potrošača. Istina je da se u tom pogledu predmetno uređenje razlikuje po metodi od uređenja usvojenog u gore navedenoj odluci Komisije 2010/791/EU. A ta odluka dokazuje da u prehrambenom pravu Unije ne postoji posebno određivanje obvezujućih trgovačkih naziva za svaku državu članicu. Ista zakonodavna tehnika koja se temelji na uvođenju obvezujućih naziva prehrambenih proizvoda kao u slučaju Direktive 2000/36/EZ usvojena je na primjer u Direktivi 2001/113⁹, čije jezične verzije sadržavaju obvezujuće nazive pojmova koje definira na svim službenim jezicima.
- 27 Gore navedena presuda Suda Europske unije od 14. lipnja 2017. u predmetu C-422/16 iz istih se razloga ne može primijeniti na pravno uređenje Direktive 2000/36/EZ, no na temelju nje treba donijeti zaključke o usvojenom popisu obvezujućih naziva proizvoda u pojedinim državama članicama, odnosno o nedopustivosti korištenja sinonima ili prijevoda obvezujućih naziva.

¹ Direktiva 2000/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. lipnja 2000. o kakau i čokoladnim proizvodima namijenjenim prehrani ljudi, u daljnjem tekstu „Direktiva 2000/36/EZ”.

- ² Uredba (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004, u daljnjem tekstu „Uredba 1169/2011”.
- ³ Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (Zákon br. 110/1997 o prehranbenim i duhanskim proizvodima i izmjenama i dopunama nekih povezanih zakona; u daljnjem tekstu „Zákon br. 110/1997”), u verziji koja je na snazi do 6. rujna 2016.
- ⁴ Monte, mléčný dezert čokoládový s lískovými oříšky 220 g (Monte mliječni čokoladni desert s lješnjacima 220 g), Monte mléčný dezert čokoládový 100 g (Monte mliječni čokoladni desert 100 g) i Monte drink mléčný nápoj čokoládový s lískovými oříšky 200 ml (Monte drink mliječni čokoladni napitak s lješnjacima 200 ml).
- ⁵ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007, u daljnjem tekstu „Uredba 1308/2013”.
- ⁶ Uredba Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode („Uredba o jedinstvenom ZOT-u”), u daljnjem tekstu „Uredba 1234/2007”.
- ⁷ U ovom slučaju francuskom nazivu „*crème de riz*” ne odgovara nijedan naziv na engleskom jeziku, nikakvi izrazi tipa „*rice cream*” ili „*rice spray cream*” nisu navedeni u engleskoj jezičnoj verziji popisa.
- ⁸ Štoviše, Nejvyšší správní soud (Visoki upravni sud) nije naveo metode tumačenja koja bi uklonila to proturječje u okvirima jedinstvenog tumačenja.
- ⁹ Direktiva Vijeća 2001/113/EZ od 20. prosinca 2001. o voćnim džemovima, želeima i marmeladama te zaslađenom kesten pireu namijenim prehrani ljudi, u daljnjem tekstu „Direktiva 2001/113/EZ”.